

**МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ
ЗАПОРІЗЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ**

**НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО СТУДЕНТІВ, АСПІРАНТІВ, ДОКТОРАНТІВ І
МОЛОДИХ ВЧЕНИХ**

ЗБІРНИК ТЕЗ ДОПОВІДЕЙ

НАУКОВОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ СТУДЕНТІВ ЗДМУ

**«ДОСЯГНЕННЯ СУЧАСНОЇ МЕДИЧНОЇ ТА
ФАРМАЦЕВТИЧНОЇ НАУКИ – 2020»**

**ЗА ПІДСУМКАМИ РОБОТИ У НАУКОВИХ ГУРТКАХ КАФЕДР ЗДМУ
on-line**

16 грудня 2020 р.

м. Запоріжжя

ЛЮБІ ДРУЗІ!

З радістю повідомляємо вам, що 16.12.2020 в Запорізькому державному медичному університеті була проведена наукова конференція студентів «Досягнення сучасної медичної та фармацевтичної науки – 2020». У цьому збірнику викладені матеріали, які дозволяють узагальнити досягнуті результати науково-дослідних робіт студентів і магістрів усіх факультетів і спеціальностей, виконані під керівництвом викладачів в 2019/20 навчальному році. Представлені роботи присвячені фундаментальній та клінічній медицині, фармації, стоматології, лабораторній діагностиці, ерготерапії, а також правовим і гуманітарним аспектам медицини і фармації. Тези робіт рекомендовані до опублікування Оргкомітетом і відповідними секціями науково-практичної конференції.

ОРГАНІЗАЦІЙНИЙ КОМІТЕТ

Голова оргкомітету:

ректор ЗДМУ, проф. Колесник Ю.М.

Заступники голови:

проф. Туманський В.О., проф. Бєленічев І.Ф.

Члени оргкомітету:

доц. Авраменко М.О., проф. Візір В.А., доц. Моргунцова С.А., доц. Шаравара Л.П., ас. Земляний Я.В., доц. Бурега Ю.О., доц. Бірюк І.А., д.біол.н., доц. Павлов С.В., ст. викл. Абросімов Ю.Ю., голова студентської ради Турчиненко В.В.

Секретаріат:

доц. Іваненко Т.В., ст. викл. Борсук С.О., ас. Вакула Д.О., ас. Данилюк М.Б., ас. Данукало М.В., ас. Дічко Г.О., ас. Котенко М.С., ас. Курілець Л.О., ас. Чернявський А.В., студенти Безверхий А.А., Лихасенко О.Ф., Моргунцов В.О., Москалюк А.С, Федоров А.І.

РОЗДРІБНИЙ ВІДПУСК ЛІКАРСЬКИХ ЗАСОБІВ В АПТЕКАХ: ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ

Молодан В. С., І фармацевтичний факультет, 3-й курс

Науковий керівник: к.ю.н., доцент Гамбург Л. С.

Кафедра соціальної медицини, громадського здоров'я, медичного та фармацевтичного права

Мета дослідження. Роздрібна торгівля лікарськими засобами (ЛЗ) в аптечних закладах потребує належного правового регулювання із забезпечення прав споживачів. Необхідним є з'ясування проблеми повернення ними ЛЗ та визначення пропозицій зі вдосконалення відповідної правової регламентації.

Матеріали та методи. Нормативно-правова база України. Діалектичний, системно-аналітичний, структурно-функціональний, формально-юридичний методи.

Отримані результати. Згідно ч. 1 ст. 19 Закону України «Про лікарські засоби», роздрібну торгівлю ЛЗ на території України здійснюють підприємства, установи, організації, а також фізичні особи-підприємці на підставі ліцензії, що видається в порядку, встановленому законодавством.

У момент придбання певних лікарських препаратів покупець, фактично, укладає договір купівлі-продажу, і, таким чином, у даному випадку виникають права та обов'язки, що передбачені нормами цивільного законодавства України.

Постановою Кабінету Міністрів України від 19 березня 1994 р. № 172 «Про реалізацію окремих положень Закону України «Про захист прав споживачів» визначений перелік товарів належної якості, що не підлягають обміну чи поверненню, в якому зазначено і лікарські препарати та засоби, а також предмети сангігієни.

28 грудня 2018 р. Міністерством охорони здоров'я (МОЗ) України було роз'яснено, що повертати можна тільки ЛЗ та медичні вироби неналежної якості з наданням розрахункового документа на їх придбання відповідно до Закону України «Про застосування реєстраторів розрахункових операцій у сфері торгівлі, громадського харчування та послуг» з правом повернення грошей або заміни препарату на аналогічний.

Висновки. Споживач, у разі придбання ним ЛЗ неналежної якості, має право вимагати від продавця або виробника прийняти назад такі ліки та задовольнити його вимоги відповідно до ч. 5 ст. 8 Закону України «Про захист прав споживачів». Подібний порядок потребує від МОЗ України розробки за участю Державної служби України з лікарських засобів та контролю за наркотиками (Держліксслужби) докладної підзаконної правової регламентації.

СУРЖИК – ПРОБЛЕМА СУЧАСНОЇ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ

Муха А.М., III медичний факультет, I курс

Науковий керівник: Ганошенко Ю. А., канд. філол. наук, доцент

Кафедра культурології та українознавства

В українській соціолінгвістиці досить часто порушують питання про суржик – українсько-російську форму переважно усного мовлення. Однак не можна не помітити, що ця проблема стає дедалі актуальнішою й для писемного мовлення, оскільки багато росіянізмів проникає в друковані ЗМІ та навіть у наукову й навчальну літературу.

«Сучасний суржик, – констатує І. Ціхоцький, – переріс стилістичний діапазон ужиткового мовлення і впевнено проникає в літературні і музичні тексти, мову телебачення і преси». Особливо турбує те, що частина носіїв української мови часто вживає російські слова з підкресленою бравадою, хизуючись при цьому своїми «глибокими» знаннями російської мови. Інша категорія україномовців – це люди, які не володіють українською літературною мовою й уживають російські слова, вважаючи при цьому, що це її літературні форми. Є ще й така категорія українців, які добре володіють літературною мовою, але часто лінуються, не хочуть напружити пам'ять і віднайти правильний український відповідник до російського слова. І як наслідок – українсько-російський покруч.

Метою цієї розвідки є дослідити шляхи лінгвістичного розуміння поняття «суржик» сучасними українцями, з'ясувати, чи пов'язують молоді носії появу суржика з мовною політикою попередніх історичних періодів. Дослідження базується на аналізі коментарів молоді до відкритих питань соціолінгвістичної анкети, які вони заповнили особисто під час цільового опитування: Анкетування проводились у Києві, Житомирі, Білій Церкві, Полтаві та Черкасах. Було зібрано 500 анкет.

Було проаналізовано шляхи концептуалізації поняття «суржик» у мовній свідомості сучасних українців, що свідчить про негативне ставлення до змішаних форм усного українсько-російського мовлення. Зроблено висновок, що уявлення молоді про «суржик» як суміш української та російської мов, засмічену, нечисту або як окрему мову, що виникає в результаті злиття двох мов у нову мову або через "розмивання" меж між мовами, або взагалі як «немова» відображає руйнівний характер взаємодії російської та української мов, що характерно для мовної ситуації в Україні радянського та пострадянського часів, що призвело до гібридизації усного мовлення значної кількості України. Суржик не повинен бути нормою спілкування, для подолання цієї проблеми слід працювати над своєю культурою мовлення.

ОСОБЛИВОСТІ УКРАЇНСЬКОЇ МЕДИЦИНИ КОЗАЦЬКОЇ ДОБИ

М'якенький А. І., І-медичний факультет, 2-го курс

Науковий керівник: Дідик С.С., к.і.н., ст.викл.

Кафедра суспільних дисциплін

Козаки вели військове життя, однак, у такому спартанському середовищі завжди знаходилися костоправи, шептуни, травники, знахарі, що володіли знаннями народної медицини.

Козаки успішно справлялися з різними ранами та проводили операції. При цьому застосовувався суворий режим стерильності і антисептики. Складні операції робилися після заходу сонця. в цей час немає мух, а людський організм, вступає у фазу гальмування. Перетягнуту джгутами кінцівку обкладали льодом або поливали холодною водою, поки вона не втрачала чутливість. Козацький лікар дезинфікував руки та стерилізував інструменти. Помічник діставав інструменти з окропу, проносив крізь відкрите полум'я і подавав розпеченими до червоного кольору. Прооперовану рану зшивали, попередньо вклавши в неї якесь зілля і довге кінське волосся.

Козаки вставали до схід сонця, ходили босоніж по росяній траві, а після вранішнього купання практикували зелені ванни.